

τοῦ / αὐτοῦ πραγμάτου καθὼς ἐσυνφωνήσασιν καθομολογᾷ ὁ αὐτὸς Σταυριανὸς ὁ που-
/ λητῆς πὼς τὰ ἔλαβεν καὶ ἐπερίλαβέν τα ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ ἄνωθεν ἀγοραστῆν
τοῦ / κὺρ Νικολοῦ καὶ κράζεται πληρωμένος καὶ ξεπληρωμένος ὡς ἓνα νᾶσπρον
καὶ ἀπὸ τὴν / σήμερον τοῦ τὸ παραδίδειν εἰς τὰς χεῖρας του νὰ τὸ κάμη ὡς θέλει
καὶ βούλεται ὡς πρᾶμα / δικόν του καὶ ἀγοράν του πουλήσῃν χάρισιν ψυχικόν τὸ
δῶσῃν καὶ τὰ ἐξῆς. Καὶ διὰ κανέναν γκαί / ρὸν ὅπου νὰ ἤθελε εὐρεθῇν τινὰς νὰ δώ-
σῃν πείραξιν ἢ νὰ γυρέψῃν δικαιώματα διὰ / τὸ αὐτὸν πρᾶμα ὁμπλιγάρεται ὁ αὐτὸς
πουλητῆς καὶ τὰ καλάν του ὅθεν καὶ ἂν εὐρίσκου / ται νὰ ματινιέρην καὶ νὰ ξα-
κουσεύῃν καὶ νὰ ἀπιλογᾶται τοῦ αὐτοῦ ἀγοραστῆν εἰς πᾶσαν ἐ / ναντίο καὶ τὰ ἐξῆς.
"Οθεν εἰς βεβαίωσιν τῆς παρούσας πουλησίας βάζου καὶ ἀλληλογία τῆς ἀ / φεντίας
ρεάλι ἓνα ἦτοιν 1 / ὁ ἀλληλογήσας νὰ τὸ ζημιοῦται εἰς ὅλο τὸ παρὸν γεγραμμένον /
οἱ μερίδες ἔμεινα κοντέντοιν καὶ ἀνεπαμένοι βάνοντας καὶ ἀξιοπίστους μαρτύρους
οἱ ὅποιοι ἀπογράφου ὑπὸ χειρός τος. — —

/ — Νικολὸς Φρανγγόπουλος μάρτυρας εἰς τὰ ἄνωθεν:—

/ — Χριστόδουλος Ἀμάγης μάρτυρας ὡς ἄνωθε —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

274

Πληρεξουσιότης

φ. 155^v

/ Φ 158 Ἐβγαλμένη

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1682/ ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίου 22/
ἐν τῇ Ναξίᾳ [τῇ]ν σήμ[ερον] / μὲ τὸ παρὸν γράμμα κάνει ἡ κερά Ρήνη γυνὴ τοῦ
ποτὲ Ἀποστόλη Κεφαλᾶ τὸν γαμπρόν της τ[ὸν] / Γεώργιο Πελεκάνο ἐπίτροπόν
της ὡς τὸ ἴδιόν της κορμὶ νὰ πάγην στὴν Μπόλη εἰς τοῦ / σινιὸρ Ρόζα νὰ λάβῃ
τριάντα ρεάλια ἀπὸ τὴν ἀφεντίαν του καὶ τὰ ἄλλα τρι[άν] / τα νὰ τὰ δῶσῃν τοῦ
μαστρὸ Μιχάλη τοῦ Κόκκινου τοῦ μαστόρου τοῦ υἱοῦ μου τοῦ ποτὲ Νικόλα / τὸ
αὐτὸ ὁμοίως κάνει καὶ ἡ θυγατέραν της ἡ κερά Κυριακὴν τὸν ἴδιο ἄνωθεν κὺρ / Γεώρ-
γην τὸν ἄντραν της ἐπίτροπόν της νὰ λάβῃν ἀπὸ τὸν ἄνωθεν ἄρχον τὸν σινιὸρ / Ρόζα
ἕτερα ρεάλια τριάντα ἦτοιν (νούμερο) 30/ τὰ ὅποια ρεάλια τὰ ἄνωθεν εἰ / ναι ἐκεῖνα
ὅπου εὐρισκούντονε εἰς τὰ χέρια στοῦ ἀφέντη Νικολοῦ Γλυκῆ εἰς τὴν / Βενετία ἀπὸ
μέρος τοῦ μακαρίτην τοῦ Νικόλα τοῦ υἱοῦ τῆς ἄνωθε Ἑρήνης καθὼς ἐπαράγγειλε
εἰς τὴν διαθήκην του καὶ ἔτζι ἡ ἀφεντία σου ἀφέντη Ρόζα θέ / λεις τὰ δώσεις τὰ ἄνω-

θῶν ρεάλια ὡς ἄνωθεν γράφομε καὶ εἶναι καλὰ δοσμένα / καὶ διὰ τὸ ἀληθὲς τῆς
παρούσας πιτροπικῆς ἐβάλαμε καὶ τοὺς κάτωθεν ἀξιόπι / στους μαρτύρους. "Οθεν
καὶ ἡ ἀφεντία σου θέλεις κρατήσεις τὴν ἴδια κόπια ποὺ φέρνει ὁ λεγόμενος κύρ
Γεώργης αὐτοῦ διὰ καούτζιό σας εἰς κάθε καὶρόν —

— Γεώργης ὁ Τάγαρης μάρτυρας στᾶνωθε ++

— Γεώργης Ταπλισίας μάρτυρας στὰ ἄνωθε —

— Νικολέτος Θεολογίτης μαρτυρῶ τὰ ἄνωθε καὶ Ἀτώνης Σταπά / κος μαρτυρῶ
τὰ ἄνωθε καὶ ἔγραψα ἐγὼ Γιάκουμος / τοῦ καραβοκύρη καὶ γιὰ λόγου τότε
καὶ μαρτυρῶ καὶ ἐγώ.

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

275

Κληρονομικὴ σύμβαση

φ. 156^Γ

/ Φ. 159

/ [+ Εἰς δόξαν τ]οῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1682/ ἐν μηνὶ Νοεμβρίου 19/
τὴν σήμερον ἡ κερά Καλή / [...]γυνὴ τοῦ ποτὲ Μανώλη Μιλέου καὶ θυγάτηρ ποτὲ
Μανώλη Πασαγενίτην ἐπειδὴν / καὶ νὰ λογαριάζην νὰ μισέψην Θεοῦ θέλοντος διὰ
τὴν Μπόλη ὁμάδι μὲ τὸ παιδάκιν τῆς τὸ ἀρ / φανὸ ὅπου ἔχειν ὀνόματιν Ἀντώνιος
θέλει θεληματικῶς τῆς καὶ μὲ ἰδίαν τῆς βουλή καὶ ὁ / ρεξιν καὶ ἀφήνει τοῦ ἀνηψιοῦν
τῆς τοῦ παπαῖ κύρ Ἰωάννη Φρανγγουλάκην τὸ σπίτιν τῆς ἡγου τὸ καμαράκι / ὅπου
ἔχειν ἀπὸ γονικόν τῆς τὸ ἀπὸ πανωθιὸν τοῦ σπιτιοῦ τῆς ἀδελφῆς τῆς τῆς Λαμπρινῆς
/ καὶ σύνμπλιο τοῦ ἰδιοῦ ἀφέντη παπαῖ τὸ ὅποιο τοῦ τὸ ἀφήνει μὲ τὶς κοντετζιόνες
ἐτοῦτες / τὶς κάτωθεν. "Ηγου ἂν ἴσως καὶ δώση τῆς ὁ Θεὸς χάριν καὶ ἔλθην πάλι
εἰς κανέναν καιρὸν εἰς / τὸν ντόπον τῆς νὰ μπορῇ νὰ ἔχην πάλι τὸ σπίτιν τῆς τὸ
ἴδιο εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς ὡς / καὶ τὸ πρότερον καὶ νὰ μὴν ἡμπορῇ ἡ αὐτὴν κερά
Καλή νὰ τοῦ γυρέψην καμμιᾶς λογιῆς νοίκιν / ἢ ἄλλο δικαίωμα διὰ τὸ αὐτὸν καμα-
ράκιν / ἐπειδὴ καὶ / ἀφήνει του / νὰ τῆς κά / νει πέντε / λειτουργί / ες τὸ χρό / νο
ἀπά / νω στὸ νοί / κι /. Εἰ δὲ πάλι ὁ Θεὸς νὰ μὴν τὸ ὀρίσῃ καὶ τύχην τῆς / θάνατος
ἐκεῖ εἰς τὴ ξενητιά τὸ ἀφήνειν παντάπασιν τὸ αὐτὸν σπίτιν τοῦ ἄνωθεν ἀ / φέντη
παπαῖ διὰ τὴ ψυχὴν τῆς νὰ τὸ ἔχην καὶ νὰ τὸ κυριεύῃ καὶ νὰ τὸ ἐξουσιάζῃ καὶ νὰ
τὸ κά / νη ὡς θέλει καὶ βούλεται ὡς σπίτιν ἐδικόν του καὶ ψυχικόν του μὲ κοντετζιὸν
νὰ τῆς κά / νη ἀποσβιῶσιν ἀπὸ τὸν κόσμον ἐτοῦτον ἕνα σαρανταλείτουργο καὶ νὰ